

Nr. 15, 31 og 39 burde upaatvivlelig have havt Indfødsret ved deres Indtrædelse i Stats-tjenesten, idet Lov af 15de Januar 1776 § 1 kræver Indfødsret for Afgang til „Embeder og Tjenester, af hvad Navn nævnes kan, være sig ved Hoffet eller i den geistlige, civile og militære Stand“, og dette ikke blot til de Embeder og Tjenester, der besættes af Kongen, men ogsaa til de, der besættes af „Andre, der have Ret til at udnævne til nogen Tjeneste i Staten“.

Hvad angaar Nr. 1 og 2 nærer Udvalget nogen Tvivl om, hvorvidt de burde have havt Indfødsret ved Tiltrædelsen af deres nuværende Stilling eller ikke. I det Udvalget henstiller til Indenrigsministeren, om det ikke skulde være muligt at fastsætte nærmere Bestemmelser om, til hvilke offentlige Stillinger, der retslig kræves Indfødsret, saaledes at en større Ensartethed i denne Henseende kunde opnaas i de forskjellige Statstjenestegrene, skal Udvalget derfor og tillige af Hensyn til Indfødsretslovens Forældelse i mange Punkter gjentage det af tidligere Udvalg udtalte Ønske om et Gjennemsyn af vor Indfødsretslovgivning.

Foranlediget ved det meget Besvær, Andragere have ved Ansøgning om Indfødsret, grundet paa de i Almindelighed ikke kjende Betingelserne for Indfødsrets Erhvervelse og Tiden for Ansøgnings Indgivelse, anmoder Udvalget Indenrigsministeren om at drage Omsoarg for, at Cirkulæret af 3die Juni 1874 til Kjøbenhavns Magistrat og de øvrige Amtmænd efterleves af de paagjældende Myndigheder, særlig i Henseende til Meddelelse af de fornødne veiledende Oplysninger.

Som det i foregaaende Aar har viist sig, at

Andragere ofte have Bønsøgelighed ved at forstaafe Løsningsattest, saa vel i det Hele taget som inden den bestemte Tidsfrist, et Aar fra Lovens Ikrafttræden, saaledes ogsaa for nogle af dette Aars Andragere. Nr. 17, der meddeltes Indfødsret i Marts 1873, anfører, at han forgyveres den Gang søgte Bistand i sin Hjemstavn til at erholde Løsningsattesten, saa det var ham umuligt inden Fristens Udløb at blive løst fra sit Undersaatsforhold. Nr. 37 erholdt Indfødsret 25de Februar 1876; men først 5te August 1878 har han godtgjort at være løst fra sit tidligere Undersaatsforhold. Det er endelig ogsaa bekendt, at Løsningsbeviset undertiden — Andrageren uafvidende — forbliver liggende i vedkommende udenlandste Regjeringskontor, indtil det reklameres og betales. Udvalget tillader sig derfor at anmode Indenrigsministeren om at gjøre bekendt for Andragerne (mulig som Tillæg til Cirkulæret af 3die Juni 1874 til Kjøbenhavns Magistrat og samtlige Amtmænd) det Tilbud, Udenrigsministeren under 28de Januar 1876 til daværende Udvalg har gjort, nemlig efter Anmodning fra Andragerne at ville forstaafe dem deres Løsningsattest. Bilde Indenrigsministeren gjøre det til Regel fremtidig, at Ministeriet, efter eventuelle Loves Ikrafttræden, anmode Udenrigsministeriet om at besørge vedkommende Andragender om Løsningsattester, (hvilke Andragender da maaste kunde være indsendte samtidig med Ansøgningerne om Indfødsret), maa Udvalget selvfølgelig anse dette endnu heldigere.

Sermed tilraader Udvalget Folkethinget at vedtage nærværende Lovforslag uændret.

D. Christensen.

Lh. Christensen.

Hviid,

Formand og Ordfører.

Rosob.

N. Nielsen,
Sekretær.

H. C. Steffensen.

J. Sørensen.